„El va întoarce inimile...”

Textul de memorat: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată. El va întoarce inima părinţilor spre copii şi inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ţara cu blestem!” (Maleahi 4:5,6)*

Duminică, 23 iunie – Profeţia despre întoarcerea inimilor

1. **Maleahi 4:5,6;** 5. Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată.
   6. El va întoarce inima părinţilor spre copii şi inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ţara cu blestem!"

   Matei 11:14,15; 14. Şi, dacă vreţi să înţelegeţi, el este Ilie care trebuia să vină.
   15. Cine are urechi de auzit să audă.

   Matei 17:10; Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”

   Marcu 6:15; Alţii ziceau: „Este Ilie.” Iar alţii ziceau: „Este un proroc ca unul din proroci.”

   Luca 1:17; Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”

2. **–;**

Luni, 24 iunie – Reunirea familiei

3. **1 Regi 16:29 - 17:24;** 29. Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel în al treizeci şi optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci şi doi de ani peste Israel la Samaria.
   30. Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toţi cei ce fuseseră înaintea lui.
   31. Şi, ca şi cum ar fi fost puţin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de nevastă şi pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul sidonienilor, şi a slujit lui Baal şi s-a închinat înaintea lui.
   32. A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal pe care l-a zidit la Samaria
   33. şi a făcut un idol Astarteii. Ahab a făcut mai multe rele decât toţi împăraţii lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
   34. Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăşi Ierihonul; i-a pus temeliile cu preţul lui Abiram, întâiul lui născut, şi i-a pus porţile cu preţul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

   Capitolul 17
   1. Ilie, tişbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: "Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel al cărui slujitor sunt, că în anii aceştia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu."
   2. Şi cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie cu aceste vorbe:

3. "Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit şi ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.
4. Vei bea apă din pârâu, şi am poruncit corbilor să te hrănească acolo."
5. El a plecat şi a făcut după cuvântul Domnului. S-a dus şi s-a aşezat lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului.
6. Corbii îi aduceau pâine şi carne dimineaţa şi pâine şi carne seara, şi bea apă din pârâu.
7. Dar după câtăva vreme, pârâul a secat, căci nu căzuse ploaie în ţară.
8. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:
9. "Scoală-te, du-te la Sarepta, care ţine de Sidon, şi rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească."
10. Ilie s-a sculat şi s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetăţii, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o şi a zis: "Du-te şi adu-mi, te rog, puţină apă într-un vas, ca să beau."
11. Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou şi a zis: "Adu-mi, te rog, şi o bucată de pâine în mâna ta."
12. Şi ea a răspuns: "Viu este Domnul Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală şi puţin untdelemn într-un ulcior. Şi iată, strâng două bucăţi de lemne, apoi mă voi întoarce şi voi pregăti ce am pentru mine şi pentru fiul meu: vom mânca şi apoi vom muri."
13. Ilie i-a zis: "Nu te teme, întoarce-te şi fă cum ai zis. Numai, pregăteşte-mi întâi mie, cu untdelemnul şi făina aceea, o mică turtă şi adu-mi-o; pe urmă să faci şi pentru tine şi pentru fiul tău.
14. Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel: "Făina din oală nu va scădea, şi untdelemnul din ulcior nu se va împuţina până în ziua când va da Domnul ploaie pe faţa pământului."
15. Ea s-a dus şi a făcut după cuvântul lui Ilie. Şi multă vreme a avut ce să mănânce, ea şi familia ei şi Ilie.
16. Făina din oală n-a scăzut, şi untdelemnul din ulcior nu s-a împuţinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.
17. După aceea, fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. Şi boala lui a fost atât de cumplită, încât n-a mai rămas suflare în el.
18. Femeia a zis atunci lui Ilie: "Ce am eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea şi să-mi omori astfel fiul?"
19. El i-a răspuns: "Dă-mi încoace pe fiul tău." Şi l-a luat de la sânul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el şi l-a culcat pe patul lui.
20. Apoi a chemat pe Domnul şi a zis: "Doamne Dumnezeule, oare atât de mult să mâhneşti Tu chiar pe văduva aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încât să-i omori fiul?"
21. Şi s-a întins de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul şi a zis: "Doamne Dumnezeule, Te rog, fă să se întoarcă sufletul copilului în el!"
22. Domnul a ascultat glasul lui Ilie, şi sufletul copilului s-a întors în el, şi a înviat.
23. Ilie a luat copilul, l-a coborât jos în casă din odaia de sus şi l-a dat mamei sale. Şi Ilie a zis: "Iată, fiul tău este viu."
24. Şi femeia a zis lui Ilie: "Cunosc acum că eşti un om al lui Dumnezeu, şi cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!"

Luca 4:25,26; 25. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani şi şase luni şi când a venit o foamete mare peste toată ţara, erau multe văduve în Israel;
26. şi totuşi Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.

4. **1 Regi 17:24;** Şi femeia a zis lui Ilie: „Cunosc acum că eşti un om al lui Dumnezeu, şi cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!”

Marţi, 25 iunie – Întoarcerea inimilor la altar

5. **1 Regi 18:20-45;** 20. Ahab a trimis soli la toţi copiii lui Israel şi a strâns pe proroci la muntele Carmel.
21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul şi a zis: "Până când vreţi să şchiopătaţi de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeţi după El; iar dacă este Baal, mergeţi după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.

22. Şi Ilie a zis poporului: "Eu singur am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
23. Să ni se dea doi junci. Ei să-şi aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăţi şi să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Şi eu voi pregăti celălalt junc şi-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.
24. Apoi voi să chemaţi numele dumnezeului vostru; şi eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Şi tot poporul a răspuns şi a zis: "Bine!"
25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: "Alegeţi-vă un junc din cei doi, pregătiţi-l voi întâi, căci sunteţi mai mulţi, şi chemaţi numele dumnezeului vostru; dar să nu puneţi foc."
26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat şi l-au pregătit. Şi au chemat numele lui Baal, de dimineaţă până la amiază, zicând: "Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Şi săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
27. La amiază, Ilie şi-a bătut joc de ei şi a zis: "Strigaţi tare, fiindcă este dumnezeu; se gândeşte la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, şi se va trezi."
28. Ei au strigat tare şi, după obiceiul lor, şi-au făcut tăieturi cu săbiile şi cu suliţele, până ce a curs sânge pe ei.
29. Când a trecut amiaza, au aiurit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
30. Ilie a zis atunci întregului popor: "Apropiaţi-vă de mine!" Tot poporul s-a apropiat de el. Şi Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
31. A luat douăsprezece pietre, după numărul seminţiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: "Israel îţi va fi numele"
32. şi a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un şanţ, în care încăpeau două măsuri de sămânţă.
33. A aşezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăţi şi l-a pus pe lemne. Apoi a zis: "Umpleţi patru vedre cu apă şi vărsaţi-le pe arderea de tot şi pe lemne." Şi au făcut aşa.
34. Apoi a zis: "Mai faceţi lucrul acesta o dată." Şi l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: "Mai faceţi-l şi a treia oară." Şi l-au făcut şi a treia oară.
35. Apa curgea în jurul altarului, şi au umplut cu apă şi şanţul.
36. În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat şi a zis: "Doamne Dumnezeul lui Avraam, Isaac şi Israel! Fă să se ştie astăzi că Tu eşti Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău şi că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.
37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, eşti adevăratul Dumnezeu, şi să le întorci astfel inima spre bine!"
38. Atunci a căzut foc de la Domnul şi a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele şi pământul, şi a supt şi apa care era în şanţ.
39. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu faţa la pământ şi au zis: "Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!"
40. "Puneţi mâna pe prorocii lui Baal", le-a zis Ilie, "niciunul să nu scape!" Şi au pus mâna pe ei. Ilie i-a coborât la pârâul Chison şi i-a înjunghiat acolo.
41. Apoi Ilie a zis lui Ahab: "Suie-te de mănâncă şi bea; căci se aude vuiet de ploaie."
42. Ahab s-a suit să mănânce şi să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului şi, plecându-se la pământ, s-a aşezat cu faţa între genunchi
43. şi a zis slujitorului său: "Suite-te şi uită-te înspre mare." Slujitorul s-a suit, s-a uitat şi a zis: "Nu este nimic!" Ilie a zis de şapte ori: "Du-te iarăşi."
44. A şaptea oară, slujitorul a zis: "Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om." Ilie a zis: "Suie-te şi spune lui Ahab: "Înhamă şi coboară-te, ca să nu te oprească ploaia."
45. Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul şi a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car şi a plecat la Izreel.

Miercuri, 26 iunie – În vremea lui Ioan Botezătorul

6. **Matei 3:2,8;** 2. El zicea: "Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor este aproape."
8. Faceţi, dar, roade vrednice de pocăinţa voastră.

Matei 14:4; Pentru că Ioan îi zicea: „Nu-ţi este îngăduit s-o ai de nevastă.”

Marcu 1:4; A venit Ioan care boteza în pustiu, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor.

Luca 3:3,8,9,11,13,14; 3. Şi Ioan a venit prin tot ţinutul din împrejurimile Iordanului şi propovăduia botezul pocăinţei, pentru iertarea păcatelor,
8. Faceţi, dar, roade vrednice de pocăinţa voastră şi nu vă apucaţi să ziceţi în voi înşivă: "Avem pe Avraam ca tată!" Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
9. Securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face rod bun este tăiat şi aruncat în foc."
11. Drept răspuns, el le zicea: "Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna; şi cine are de mâncare să facă la fel."
13. El le-a răspuns: "Să nu cereţi nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luaţi."
14. Nişte ostaşi îl întrebau şi ei şi ziceau: "Dar noi ce trebuie să facem?" El le-a răspuns: "Să nu stoarceţi nimic de la nimeni prin ameninţări, nici să nu învinuiţi pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulţumiţi cu lefurile voastre."

7. **Ioan 1:35-37;** 35. A doua zi, Ioan stătea iarăşi cu doi din ucenicii lui.
36. Şi, pe când privea pe Isus umblând, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!"
37. Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe şi au mers după Isus.

Ioan 3:27-30; 27. Drept răspuns, Ioan i-a zis: "Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer.
28. Voi înşivă îmi sunteţi martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui."
29. Cine are mireasă este mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: şi această bucurie, care este a mea, este deplină.
30. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez.

Joi, 27 iunie – În zilele din urmă

8. **Luca 1:17;** Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor la copii şi pe cei neascultători la umblarea în înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”